

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko Przedsiębiorstwu [...] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o odszkodowanie i odsetki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2018 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt XXI Pa .. /16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2017 r. Sąd Okręgowy w W. XXI Wydział Pracy, po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. R. przeciwko Przedsiębiorstwu [...] o odszkodowanie i odsetki odrzucił skargę kasacyjną J. R. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 października 2016 r.

W uzasadnieniu wskazano, że wyrok z 24 października 2016 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda 23 listopada 2016 r., wobec czego termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał 23 stycznia 2017 r. Choć pełnomocnik powoda nadał skargę kasacyjną w polskiej placówce pocztowej 20 stycznia 2017 r., tj. przed upływem terminu do jej wniesienia, to jednak dokonał tego w sposób niezgodny z procedurą. Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę

kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Pełnomocnik powoda powinien był zatem złożyć skargę kasacyjną do Sądu Okręgowego w W., nie zaś, jak to uczynił, do Sądu Apelacyjnego w W. Zaznaczył przy tym, że w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej do niewłaściwego sądu należy zastosować ogólną regułę odnoszącą się do wnoszenia środków zaskarżenia do sądu niewłaściwego. Zgodnie z nią, w przypadku wniesienia środka odwoławczego do niewłaściwego sądu i przekazania go następnie właściwemu sądowi, dla oceny zachowania terminu do wniesienia tego środka zaskarżenia miarodajna jest data nadania go przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego, a nie data nadania pod adres sądu niewłaściwego. Potwierdził to Sąd Najwyższy w postanowieniu z 20 marca 2014 r., II CZ 107/13 (LEX nr 994518) wyjaśniając, że zawarte w art. 398²¹ k.p.c. odesłanie do przepisów regulujących postępowanie apelacyjne nie uzasadnia zastosowania art. 369 § 3 k.p.c., bowiem norma ta nie określa ogólnego sposobu postępowania w przypadku wniesienia środka zaskarżenia do niewłaściwego sądu, lecz jedynie szczególny jego przypadek w postaci wniesienia apelacji bezpośrednio do sądu drugiej instancji. Zgodnie z zasadą, iż wyjątki w prawie nie powinny być interpretowane rozszerzająco, przepis ten nie odnosi się do innych niż apelacja przypadków wniesienia środków zaskarżenia do sądu niewłaściwego.

Ponieważ Sąd Apelacyjny przesłał skargę kasacyjną powoda Sądowi Okręgowemu w drodze korespondencji ogólnej 25 stycznia 2017 r., a termin na wniesienie skargi upływał 23 stycznia 2017 r., należało uznać, że została ona złożona z przekroczeniem dwumiesięcznego terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., konsekwencją powyższego było odrzucenie skargi.

Powód zaskarżył to postanowienie zażaleniem w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁵ § 2 k.p.c. w związku z art. 398 k.p.c. oraz art. 165 § 2 k.p.c., przez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że skarga kasacyjna została wniesiona z naruszeniem dwumiesięcznego terminu.

W uzasadnieniu skarżący się wskazał, że w aktach sprawy znajduje się prezentata Sądu Apelacyjnego, naniesiona wprost na skargę kasacyjną, potwierdzająca, że wpłynęła ona do Sądu 23 stycznia 2017 r. Jednocześnie w

aktach znajduje się pismo Sądu Apelacyjnego z 23 stycznia 2017 r. niezwłocznie przekazujące sprawę do Sądu Okręgowego w W., właśnie z tą datą. Tak więc pismo zostało nadane 23 stycznia 2017 r., czyli w ostatnim dniu terminu. Należy zwrócić uwagę, że na skardze kasacyjnej znajdującej się w aktach Sądu Okręgowego w ogóle brak jest daty wpływu do Sądu Okręgowego, natomiast na prezentacie znajdującej się na piśmie przewodnim Sądu Apelacyjnego w W. nadanym 23 stycznia 2017 r. nie ma żadnej adnotacji, czy zostało ono doręczone drogą pocztową, czy też w inny sposób. W tych okolicznościach nie można ustalić, iż został naruszony termin nadania skargi.

Skarżący, przywołując przepisy zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej, wskazał, że w aktach sprawy nie ma koperty ani adnotacji na prezentacie, o sposobie złożenia pisma. Nadto prezentata potwierdzająca wpływ pisma Sądu Apelacyjnego z 23 stycznia 2017 r. nie zawiera informacji o ilości załączników, co dodatkowo czyni ją wadliwą, w świetle § 14 ust. 1 zarządzenia.

W tych okolicznościach nie można przyjąć, że skarga kasacyjna wpłynęła dopiero 25 stycznia 2017 r., gdyż nie potwierdzają tego dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Została ona nadana pocztą 20 stycznia 2017 r. do Sądu Apelacyjnego i nadana przez ten Sąd 23 stycznia 2017 r. do Sądu Okręgowego w W. Dwumiesięczny termin został więc zachowany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Na wstępie przypomnieć należy, że odrzucenie przedmiotowej skargi było już przedmiotem kontroli Sądu Najwyższego w postanowieniu z dnia 21 czerwca 2017 r., w sprawie II PZ 9/17. Sąd Najwyższy uchylił postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7 lutego 2017 r. odrzucające skargę ze względu na przekroczenie terminu do jej wniesienia, uznając rozstrzygnięcie za co najmniej przedwczesne i wskazując na konieczność ustalenia sposobu (trybu i daty) przesłania skargi przez Sąd Apelacyjny do Sądu Okręgowego, gdyż nie wynikał on

z adnotacji Biura Podawczego Sądu Okręgowego.

Z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wynika, że skarga kasacyjna przesłana została przez Sąd Apelacyjny nie drogą pocztową, ale transportem służbowym i złożona w Biurze Podawczym Sądu Okręgowego w dniu 25 stycznia 2017 r. Świadczy o tym kopia wykazu korespondencji wychodzącej Sądu Apelacyjnego, wymieniająca przedmiotową skargę kasacyjną, z prezentatą Biura Podawczego Sądu Okręgowego, potwierdzającą przyjęcie korespondencji objętej tym wykazem w dniu 25 stycznia 2017 r., jak również prezentata tego Biura z tą samą datą na piśmie przewodnim Sądu Apelacyjnego przekazującym skargę Sądowi Okręgowemu „celem załatwienia według właściwości”.

Skarżący stawiając w zażaleniu zarzuty, pomija wskazane okoliczności, wywodząc, że „W tych okolicznościach nie można ustalić, iż został naruszony termin nadania skargi”. Tymczasem, o ile zgodzić się należy z poglądem wyrażonym w przywołanych przez skarżącego postanowieniach Sądu Najwyższego: z dnia 16 lipca 2008 r., II CZ 42/08 (LEX nr 511018); z dnia 11 sierpnia 2011 r., I CZ 28/11 (LEX nr 898864) i z dnia 30 kwietnia 2015 r., II CZ 4/15 (LEX nr 1745795), że prezentata sądu, która nie zawiera stwierdzenia sposobu wniesienia pisma do sądu nie stanowi wystarczającej podstawy do stwierdzenia, kiedy pismo zostało wniesione, to nie wyłącza to możliwości wyjaśnienia wątpliwości i ustalenia trybu i daty złożenia pisma w sądzie właściwym. Nie mają zatem znaczenia braki prezentaty Biura Podawczego Sądu Okręgowego złożonej na piśmie przewodnim Sądu Apelacyjnego, przekazującym skargę kasacyjną, ani tym bardziej braki prezentaty potwierdzającej wpływ pisma Sądu Apelacyjnego z 23 stycznia 2017 r.

Z utrwalonego orzecznictwa na tle art. 165 § 2 k.p.c. wynika, że oddanie pisma procesowego w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go w tym terminie do sądu tylko wtedy, gdy pismo to zostało nadane pod adresem właściwego sądu (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 stycznia 2013 r., IV CZ 153/12, LEX nr 1293827; z dnia 28 marca 2012 r., V CZ 166/11, LEX nr 1254750; z dnia 25 listopada 2010 r., III CZ 51/10, LEX nr 1391263; z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 145/01, LEX nr 1169288).

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który

wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Datą wniesienia skargi kasacyjnej jest data, w której skarga została złożona w sądzie właściwym, natomiast skarga kasacyjna wniesiona bezpośrednio do niewłaściwego wywoła skutki prawne tylko wtedy, gdy przed upływem dwumiesięcznego terminu od doręczenia wyroku stronie skarżącej zostanie przekazana przez ten sąd do właściwego sądu drugiej instancji. Stanowisko to jest ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 1997 r., II UZ 20/96, OSNAPIUS 1997 nr 18, poz. 359; z dnia 17 lipca 1997 r., III CZ 35/97, LEX nr 1228712 oraz z dnia 10 października 2013 r., III CZ 43/13, OSNC-ZD 2015 nr A, poz. 4).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

kc